

Cluborgaan van de Haagse Tennisvereniging

EVER OUT

TPG Post
Port Betaald

SWAARFLITSEN

Competitie bulletin
week 1 2009

Beste leden,

De competitie is gestart en uw redacteur (naam onbekend) dus ook, zij het wat vertraagd omdat die competitie ook maar half van start ging in de eerste week. Maar hier is ie dan: het eerste competitie bulletin van 2009. Veel leesplezier met alle verwickelen op het veld en natuurlijk, misschien nog belangrijker, daarbuiten.

En de schrijvers uiteraard zeer veel dank voor jullie bijdrage.

Groet, N.O.

Zaterdag 4 april 2009: Never Out ZHG - RHIJENHOF 2

Een nieuw seizoen, een nieuw park, voor ons zelfs een nieuwe club, en uiteraard een nieuwe team: Zaterdag Heren 1, vanaf nu ZHG genaamd (te herkennen aan wit-blauwe polo's met goudkleurige letters ZHG).

Even kort voorstellen, te beginnen met de afwezigen:

- Zovski (Stefan Brzozovski), het klassieke voorbeeld van de schaker op de baan en tevens verreweg onze sterkste speler.
- Sanders (Kim), technisch misschien wel de beste, maar weet op de baan vaak niet de juiste motivatie te vinden.
- Polmans (Roel), weet bijzonder veel ballen terug te brengen, waarbij hij zelf niet altijd weet hoe dat gebeurt. Genoemde heren waren nog op de terugreis vanaf de franse Alpen, waarbij alleen de eerst genoemde dankzij zijn pk's nog om 22.00 op het tennispark wist aan te komen.

Vervolgens de helden van de eerste wedstrijddag:

- Slippens (Thijs), nog steeds een prima techniek, na enkele jaren racketloos door 't leven te zijn gegaan.
- Wolthuis (Edward), weet zijn technische gebreken prima te camoufleren met zijn werklust.
- Rietjens (Jeroen), conditioneel de sterkste (tevens de jongste) met als motto: hard, harder, hardst.
- Klijnstra (Sander), kan een hoop met een bal, zolang deze maar recht op 'm af komt.

Over de singles kunnen we kort zijn:

Rietjens had moeten winnen, Wolthuis had kunnen winnen, Slippens moet er nog even in komen en Klijnstra blijft in singles gewoon een zekerheidje. Dit gaat volgende week alleen maar beter.

Zeker in de dubbels werd duidelijk gemaakt waar het bij ZHG dit jaar (wederom) voornamelijk om draait: Het maken van de mooiste punten, waarbij de tegenstander, als het even kan, het schaamrood tot aan de oren stijgt en zelfs een eventuele overwinning hem niet in staat stelt om de baan met een voldaan gevoel te verlaten.

De toeschouwers bij het center-court weten precies waar we het over hebben, aangezien na afloop de grootste grijs op de gezichten van Rietjens en Slippens te zien was, terwijl ze toch echt in 3 sets hadden verloren. (Hulde trouwens aan marathon-man Jeroen, die zijn competitiebijdrage na 1 speeldag al weer terugverdiend heeft met zijn totale tijd op de baan.)

Het dubbel Wolthuis / Klijnstra wist niet alleen het publiek kostelijk te vermaken, maar ook nog eens een soepele 2 sets overwinning binnen te halen terwijl met name Wolthuis aan het net toch echt zijn best deed om er nog een 3-setter van te maken en Klijnstra na een goed gemikte service nog bijna in z'n eentje verder had moeten spelen. Hiermee werd de daadwerkelijke eerste stap richting het kampioenschap gezet :-).

Na afloop werd er onder het genot van een goudgele rakker en de heerlijke hapjes van Hans en co. nog uitgebreid nagesproken over de vele hoogtepunten die de dag had gebracht. De tegenstander wist te vertellen dat ze al 3 jaar achtereen als 2e waren geëindigd, waarna wij meteen wisten dat we ze, eenmaal op volle oorlogssterkte, nog wel zouden achterhalen.

Dit zal vanaf komende zaterdag gestalte gaan krijgen; de eerste uitwedstrijd: op Berg en Dal. Toeschouwers zijn van harte welkom om vanaf 12.00 het verwachte spektakel te aanschouwen. De rest zal moeten wachten op het volgende verslag. Nu alleen nog hopen dat het weer iets beter wordt.

Tot de volgende keer !

Zaterdag Heeren Goud.

Verburch – Never Out Houtrust Heren 2: 0-6

Een geweldig begin, al was de voorbereiding iets minder. We moesten met 2 teams naar Verburch en dus was de afspraak dat we met z'n allen bij Jan Clemenkowff zouden verzamelen om de team(s)spirit wat lucht in te blazen, want een goed begin is het halve werk. En daar waren we dan, op de fiets en met, volgens afspraak, een Hortensia namens ons team voor Wilma. Dank voor de koffie en taart. Maarten zou nog even zijn racket afhalen op de Rhijenhof, maar wist niet de weg vanaf Jan. Ik reed wel even mee achterop de brommer. Even over half elf gingen we op pad en toen we weer van de Rhijenhof wegreden bedroop ons een angstig gevoel: "een leuke band!". Maarten naar de benzinepomp bij de Erasmusweg en ik alvast een "stukje" lopen. Na pakweg een half uur was ik bij datzelfde benzinestation, echter aan de overkant. Op dat moment zie ik Maarten voor mijn neus wegrijden. Hij ging mij zoeken. De band was echter dusdanig lek dat ik Maarten niet meer gezien heb. Daar zat ik dan, zielsalleen op een paaltje langs de snelweg, geen telefoon bij de hand en hopen op redding. En ja hoor, daar kwamen ze. Toeterend vanaf de overkant waren daar Wilma en Eric, mijn reddende engeltjes. Geen goede voorbereiding dus. Dan maar met z'n allen op de fiets naar Verburch. Ook dit verliep niet echt vlekkeloos, want de één na de ander was of zijn telefoon kwijt of zijn jas vergeten. Op Verburch waren wij ruim op tijd (12:30), maar er was niemand! Moesten we wel uit spelen? Een kwartier later kwam de eerste tegenstander. Na weer koffie en gebak werd aan ons team gevraagd of wij de heer Berlijn wilde afstaan omdat Hans uit team 3 eerder weg moest en dus niet kon dubbelen. Na enige moeizame onderhandeling zijn wij akkoord gegaan. Maarten, met nieuwe binnenband, en ik konden meteen op twee banen beginnen. Maarten was met exact een half uur klaar en ondergetekende in 25 minuten (nieuw record?). Onnodig om hier de uitslagen te vermelden. Daarna kwam onze Nico. Met iets meer moeite en een af en toe hard serverende tegenstander was ook Nico zeker van een punt. Ja, en nu komt het grootste nieuws van de dag: Eric Kabelaar. Nerveus startend maar uiteindelijk winnen in een driesetter. Hij heeft nog net niet de grond gekust. Zou het publiek hem er doorheen gesleept hebben? Lillian, Camille en Trees waren als toeschouwers op dit spektakel afgekomen. Met het nodige applaus hebben zij er hem doorheen gesleept. Proficiat Eric! De dubbels waren een makkie. Maarten en ikzelf wonnen zonder een tegen game. Ook Nico en Eric wonnen hun dubbel, dus die gaat weer de boeken in, want zij hebben naar ik vernam nog nooit samen een dubbel gewonnen. En Peter Berlijn, de man die wij verhuurden? Hij heeft bij team 3 zijn dubbel gewonnen. Verder hebben we hem niet gezien of toch wel

? Ja toch ? Dat was toch Peter ? Heren, gefeliciteerd met de eerste zege. We hebben gezellig met de tegenstanders gegeten en gingen uiteindelijk pas om 22:00 uur weg. En dat vanaf 10:00 uur 's-ochtends. Een lange dag. Vanaf volgende week worden wij waarschijnlijk gesponsord door een schoonmaakbedrijf. Dat wordt dus tegenstanders aanvegen, dweilen en afdrogen. Volgende week thuis spelen. Verzameltijd is 12:15 op Houtrust. Tot dan! Zo, het is nu 0:00 uur. Tijd om te gaan slapen. Laat dat gaan maar weg, mijn ogen vallen vanzelf al dicht.

René

Never Out Houtrust Jongens 2 – 't Loo: 2 - 4

Op zaterdag 4 april was het dan zover. De eerste competitiedag!

Omdat de afgelopen jaren bij Houtrust geen competitie gespeeld werd voor alle spelers een nieuwe ervaring. Eindelijk kunnen we alles wat we de afgelopen jaren van Peter geleerd hebben eens testen met "de buitenwereld". Nou, gewonnen is er niet, maar wel 2 partijen, en dat hadden er eigenlijk wel 3 kunnen zijn. Dus bijna een gelijkspel. Dat is toch geen slecht resultaat.

Het begon allemaal nogal kil en vroeg. Dat van dat vroeg wisten we, maar dat kil viel tegen. Was het vrijdagavond nog heerlijk zacht en zonnig, zaterdagochtend was het nevelig en kil met een zéér frisse wind. Gelukkig is tennis een sport waar je warm van wordt. Alleen voor de enkeling langs de baan was het "afzien". Zo heeft Jos Bakker het een aardig tijdje uitgehouden langs de baan. Eerst zonder, en later mét geleende bodywarmer. Dank voor de belangstelling! Nu de wedstrijden.

Om met de successen te beginnen: Onze als eerste geplaatste Willem maakte er tegen zijn sterke tegenstander een ouderwetse wedstrijd van. Voor insiders: een typische Willem van der Gaag partij. Dat is dus: spannend tot het eind. Waarbij Willem altijd rustig blijft doorspelen. Uiteraard moeten er 3 sets gespeeld worden. Willem is een volhouder, dus dat kan hem niet deren. Ook al staat hij achter in de 3^e set: Hij komt terug!. Dat resulteerde in een mooie overwinning met de setstanden: 5-7 6-2 7-5. Bravo Willem!

Dan de 2^e single, die met Edwin. Die was voor de (op die dag zijn 13^e verjaardag vierende) Edwin een niet te moeilijke klus. Van tevoren wel

spannend, wat het na het inmiddels 4 maal binnengehaalde clubkampioenschap (t/m 12/13 jarigen) zal worden tegen iemand van een andere club. Het werd 6-2, 6-2. Dus op een moeilijke tegenstander voor Edwin moeten we nog even wachten.

De andere wedstrijden werden verloren. Maar Joost had ook wel erg weinig nachtrust gehad de nacht voorafgaand aan de wedstrijd. Dus dat gaat volgende keer vast beter! Tip: Heb gehoord dat Nadal de avond voor een wedstrijd nóóit naar de bioscoop gaat

Marc was onze man die de meeste sets moest spelen. Zowel een single als dubbel met 3 sets. In de single werd het 3-6 6-2 2-6. Mooi teruggekomen in de 2e set, jammer dat de 3e verloren ging. Marc stond dus ook in één van de twee dubbels. Samen met Edwin. Het was een spannende strijd. Het werd 6-7 en 6-3. Een derde set noodzakelijk dus. Het ging gelijk op. Uiteindelijk ging de set met 4-6 verloren. Wat echter nog het meest jammer was, was dat op een gegeven moment een verschil van mening ontstond over de tussenstand. Het blijft altijd vervelend met het gevoel te blijven zitten dat er niet juist geteld is. Hopelijk krijgen we dus in de komende wedstrijden niet nog eens met zo'n situatie te maken.

En dan tenslotte onze Nick en Yari. Onze mannen in de tweede dubbel. Die verdienen toch zeker een speciaal compliment! Niet zo zeer vanwege de uitslag van hun partij, maar zeker wél vanwege hun geduld en sportiviteit. Geduld om op deze vroege en zeer kille zaterdagochtend te wachten op hún wedstrijd. En sportiviteit, omdat ze gewoon enthousiast een lekker partijtje tennis gespeeld hebben. En dáár gaat het tenslotte om: met een leuk team gezellig met elkaar bezig zijn met een leuke sport!

Zaterdag 18 april staan we er weer!

Edwin & Sebastiaan van Nooten

Delftsehout - Never Out Heren 35+: 3 - 2

Ben nog steeds bezig om het computersysteem te leren en om je eerlijk de waarheid te zeggen helaas nog steeds geen fan. Ik heb nog teveel te doen om mijzelf er op toe te leggen (*of is dit een uitvlucht?*).

Wij moesten dus naar Delftsehout, was wel zoeken geblazen maar toch gelukt met gezamenlijke inzet. Henk Jehée heeft voor ons gespeeld als invaller en zeker niet onverdienstelijk (nog bedankt Henk). De eerste single werd door hem gewonnen in twee sets 7-5 / 6-4.

De tweede single door Theo Tegelaers (ons nieuwe teamlid) heeft zeker zijn best gedaan maar de tegenstander, een slimme vogel, won de wedstrijd in 3 sets 5-7/ 6-4 / 4-6.

De eerste dubbel gespeeld door Peter en Ton werd gewonnen in 3 sets 7-5 / 4-6 / 6-4.

Tweede dubbel helaas verloren door Peter en Theo in 3 sets (zeker kansen gehad) 6-3 / 3-6 / 5-7.

Derde dubbel ook verloren in 3 sets door Henk en Ton 6-3 / 3-6 / 5-7.

Totaal stand verloren met 2-3.

Dit was onze inzending van het song festival (sorry foutje).

Groetjes van *Ton*.